

[Steen Folke]

at tilføje, at jeg godt er klar over, at det ikke kun er overklassebørn, der går på skolen. Men lad mig tilføje, at dette ikke er afgørende for os. Uanset vores ikke specielt positive holdning til netop denne skole, vil vi ikke være med til at slagte den. Vi er tilhængere af, at der kan oprettes og drives skoler uden for folkeskolen, og vi vil ikke være med til at slagte skoler, hvis idémæssige grundlag vi er uenige i. Derved er vi nok så liberale som det såkaldt liberale parti, venstre, og andre borgerlige partier som konservative og fremskridtspartiet, der har kæmpet som løver for den konservative Johannesskolen, og som har gjort, hvad de kunne for at få slagtet Det Nødvendige Seminarium og de øvrige Tvindskoler.

Det var det principielle. Så til den konkrete sag. Jeg vil nok sige, at regeringen og socialdemokratiet har optrådt ualmindelig klunget i denne sag. Jeg tænker ikke bare på hr. Albertsens dobbeltspil i sagen. Jeg tænker også på ministerens aktstykke af 4. december 1979 med dettes passus om, at man tør fastslå, at skolen som institution må nedlægges, hvis den ikke kan få nye og bedre lokaleforhold. Siden dette forslag blev fremsendt for, ja, ikke ret længe siden, har ministeren været på tilbageset fra den formulering, bl. a. i forbindelse med sin besvarelse af spørgsmål i de seneste tre spørgetider, som jeg har overværet.

I spørgetiden i går hævdede ministeren i sit svar, at der formentlig var alternative muligheder for en løsning af Johannesskolens problemer, og hun hævdede, at rektor Jens Winther telefonisk havde givet udtryk for dette over for undervisningsministeriet. Det er klart, jeg mener, det er af betydning at få opklaret, hvad der ligger i de ideer, der måtte være omkring alternative løsninger, som kan være tilfredsstillende for skolen.

Men i den forbindelse vil jeg også gerne spørge: hvad sker der egentlig, hvis der skulle blive flertal for ikke at bevilge de 17 mill. kr., som aktstykket drejer sig om? Herom har rektor Jens Winther skrevet i Berlingske Tidende, at hvis ikke dette lån blev tildelt Johannesskolen, ville det gå til andre skoler, som godt lavere prioriteret i byggekøen. Jeg vil godt spørge ministeren: er det rigtigt? Er det det, der vil være konsekvensen? For ministeren har unægtelig i sin argumentation gang på gang understreget, at når man ikke

ville bevilge disse penge alligevel, var det som led i en statslig besparelse, det var det, der var sigtet med det. Jeg synes, det er vigtigt at få opklaret, hvad der reelt vil være tale om.

Ministeren har også i forbindelse med sine besvarelser i spørgetiderne gjort opmærksom på, at sagen om Johannesskolen på ingen måde er nogen enestående sag, at der også så sent som i december er standset en række byggesager vedrørende bl. a. børne- og fritidsseminarier i Nykøbing Falster, Slagelse, Tårnby, Århus og Kolding. Jeg vil godt sige, at det beklager VS. Det er ikke noget, som har ligget de borgerlige partier så meget på sinde at gøre noget for, at disse sager kunne komme igennem, men det er helt klart, at vi synes, det er overordentlig beklageligt, hvis disse byggesager ikke kommer igennem, fordi der i høj grad er brug for disse institutioner.

Vi vil gerne finde ud af i udvalgsarbejdet, om der er mulighed for tilfredsstillende, men billigere løsninger vedrørende Johannesskolen, og vi vil gerne finde ud af, om der er mulighed for at bruge de midler, man eventuelt kunne spare, til nogle af de andre formål, som vi synes er overordentlig påkrævede.

Men afslutningsvis vil jeg understrege, at hvis nægtelse af dette lån er ensbetydende med en slagting af Johannesskolen, så er VS ikke med.

Chr. Christensen (KrF):

Vi har i Danmark kunnet glæde os over en lovgivning for de frie skoler, der har gjort det muligt for forældre, børn og unge at vælge den skoleform, de ønskede. Det er lovbestemmelser helt i overensstemmelse med de bedste traditioner i dansk skoleliv.

Kristeligt folkeparti har fra partiets start fastholdt, at skolepengene skal følge barnet, hvorved ingen af økonomiske grunde skal være forhindret i at vælge den skoleform, de ønsker. Selv om der er noget tilbage at ønske i denne målsætning, har loven om friskolerne alligevel været til at leve med.

Undervisningsministerens bemærkninger til finansudvalget om behovet for støtte til Johannesskolen, hvis skolen skal overleve, og fru Helle Degns udtalelser om de frie skoler ved behandlingen af forrige forslag tyder på forståelse for de frie skolers betydning både